

ÜZENET

AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET GYÜLEKEZETI LAPJA

XXVII. évfolyam 10. szám. 2016. május 15.

Ára 0,80 lej

Áldott pünkösti ünnepet kívánunk minden kedves olvasónknak!

Nem hagy egyedül

Jn 14,1-3

Krisztus mennybemenetelének napja méltatlanul mellőzött ünnep az egyházi köztudatban. Különösen akkor, ha születésének ünnepével, a karácsonnyal hasonlítjuk össze. Az áldozócsüörtök kifejezés reformáció előtti megnevezés, amely azt jelzi, ezen a napon áldoztak és gyóntak először a hét évet betöltött gyermekek. Az ünnep másik neve, a mennybemenetel, már más, biblikus üzenetet hordoz: arra utal, hogy Krisztus elvégzi áldozati munkáját, és visszatér a menny dicsőségébe. Földi munkája során elhagyja dicsőségét, mennyei ragyogását, és felcseréli a bűnös emberrel való sorsközösségre. Ennek csúcspontján feláldozza magát értünk, elszenvedve Isten büntetését. Értünk és helyettünk. Nem osztja meg a büntetést velünk, de megosztja a halál feletti diadalt, az örök élet reménységét.

Miért megy a mennybe a mi Urunk? Mert tökéletesen befejezte munkáját a földön. Elvégezte a megváltást. Ezért többé nem kárhozatra méltó bűnösök, hanem kiválasztott gyermekei vagyunk. Elvégzi a feltámadás utáni feladatát is: a feltámadás utáni negyven nap során felkészíti tanítványait a szolgálatra. Nem olyan befejezés ez, mint amiről *Az ember tragédiájában* olvasunk: „a gép forog, az alkotó pihen”. Az „alkotó” bevégzi ugyan földi munkáját, amit azonban „új terepen”, a menny magasában új munka követ. Felmegy a mennybe, hogy Isten jobbán ülve szüntelen esedezzen értünk, mennyei Atyánk színe előtt, és hogy helyet készítsen nekünk az ő országában.

A mi Urunk a mennybe megy, hogy Lelke által mindenkoron és mindenhol az övével le-

Fábián Tibor

(Folytatása a 3. oldalon)

Reményik Sándor

A mennybemenetel

Csak száll, csak száll, emelkedik,
És önnön fényében ragyog,
Alatta örvénylenek már
A mélységben a csillagok.

Embernek szédül a feje,
S borzong a gondolatra is:
A csillagokra nézni – le!!

Ember az üdvösség ízét
Akkor érzi, ha fölveti
Bús éjeken tekintetét,
S kigyúl a lelke csipkebokra.

Ő – letekint – a csillagokra.

White Book: a romániai egyházi ingatlan-visszaszolgáltatás fehér lapjai

Beszélgetés Ballai Zoltán egyházkerületi gazdasági tanácsossal

Az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásáról jelent meg nemrég a *White Book* című könyv. Az erdélyi magyar történelmi egyházak képviselői által összeállított kiadvány szerkesztőjével, Ballai Zoltánnal, az Erdélyi Református Egyházkerület gazdasági tanácsosával a könyvbemutatót követően beszélgettünk a könyvről és a restitúciós folyamatról. (Cikkünk az 5. oldalon)

Ballai Zoltán előadó-tanácsos és Veress Emőd jogász a könyvbemutatón

Továbbadni Isten szavát, vállalni a hiteles életet

Még más szavakkal is a lelkükre beszélt, és így kérlette őket: szabaduljatok meg végre ettől az elfajult nemzedéktől!

ApCsel 2,40

Péter apostol pünkösti beszédében, az egész üdvtörténetet áttekintő prédikációjában találjuk ezt a heves, a hallgatókért érzett felelősségtől áthatott felszólítást. Rávilágít Isten tervszerű cselekvésére, amelyből adódóan emberi válaszunk sem lehet véletlenszerű, következmények nélküli. Lelkesít, hogy tudatosan reagáljunk a Szentlélek munkájára világos döntés, egyértelmű magatartás formájában. – Szabad vagyok, hogy gondviselő szeretetére önként, sőt önkéntelenül, e felkínált kapcsolat elfogadásával válaszoljak. Napról napra. Ön-féltéstől, önsajnálattól szabadon.

Péter kortársait, a választott nép akkori generációját nevezi elfajult nemzedéknek. E kifejezéssel arra utal, hogy a szembefordulás Istennel rejtetten van jelen körükben. Bűjtatva, be nem vallottan. Ha jelentkezik is elégedetlenség, belső nyugtalanság a szív mélyén, a külvilágban keres magyarázatot: a másik ember, a rivális, a környezet vagy a másik párt a hibás.

(Folytatása a 4. oldalon)

Tanulságos igék

A Szentlélekről (I.)

„Mózes így felelt neki: Engem akarsz féltékenyen védeni? Bárcsak az Úr egész népe próféta volna, és rájuk is kiárasztaná lelkét az Úr!” (4Móz 11,29)

Pünkösöd ünnepe körül időszerű Szentlélekről beszélgetni. Az első nagy kérdés: mikor jött el Szentlélek e világba? Erre a legtöbb ember rávágja: pünkösöd ünnepén. Bizonyos értelemben ez a válasz igaz is. Hisz valóban Isten ekkor töltötte ki Szentlelkét a Jeruzsálemben várakozó gyülekezetre. De ha azt állítjuk, hogy ez előtt nem volt Szentlélek, nagyot tévednénk. Hisz a Szentlélekről már a Szentírás első lapján olvasunk. A Lélek részt vett a teremtés munkájában is. Ott lebegett a vizek felett. De a szent sátor építőit is Isten Lelke tette alkalmassá a munkára. Sok bíráról is azt olvassuk: Isten Lelke felindította őket.

Az egyik legérdekesebb ige, ami a Lélek munkájáról szól, épp ez, amit most megvizsgálunk. Gondolatban a Sínai pusztájában vagyunk. A táborban nincs nyugalom, lázadás tört ki. Mindenki siránkozik és zúgolódik. Mi a baj? Nos, az étellel nincsenek megelégedve. Ők egy más menüt akarnak kapni Istentől. Húst szeretnének, az jobban ízlene, mint a manna. Nosztalgiával emlékeznek vissza az egyiptomi húsos fazekakra. Csak az eledelre gondolnak, s a zúgolódás futótűzként terjed a táborban, s ennek híre hamarosan Mózeshez is eljut.

Mózes igencsak meg van szokva ezzel a magatartással, de ez már sok lesz neki. Érzi, egyedül már nem bírja hordozni a nép gondját-baját,

s azon a ponton van, hogy mindent feladjon. De az Úr nem adja fel Mózeset, nem szidja meg, hanem támogatást ígér számára. Lesz hetven férfi, akik ezután segíteni fognak neki a munka végzésében. Ezeket maga az Úr jelöli ki, s ők a szent sátorhoz kell jöjjenek. Ott beállítatnak a szolgálatba, és a Szent Lélekből is részesülnek. A Lélek munkája azonnal nyilvánvalóvá lesz, hisz ezek az emberek elkezdnek prófétálni.

Bár hetvenen kellene lenniük, de kettő hiányzik. Nemsokára jelentik, hogy e két férfi, akik nem voltak jelen a Lélek kitöltésekor, most mégis ott vannak a többiek között, s ugyanúgy prófétálnak, mint akik ott voltak. Ez a két férfi, akinek még a nevét is feljegyzik az Írás: Eldád és Médád. Mindkét név azt jelenti, Isten szeret. Nos, jelentik Mózesnek, hogy e két férfi is prófétál, s most az a kérdés, Mózes le fogja-e tiltani őket? Józsue azon a véleményen van, hogy le kell állítani őket. Ő azonban nem számol azzal, hogy Isten annak adja a Szentlelkét, akinek akarja.

Ez mindig nagy veszély az egyházban. Amikor azt gondoljuk, hogy Isten Lelke csak ott működhet, ahol mi azt gondoljuk, vagy ahol mi megengedjük. Nyilván, hogy az egyházban ott van a másik veszély is, amikor mindenki azt tesz, amit akar. Ilyenkor könnyen zűrzavar állhat be az egyház életében. Az ilyen emberek azt mondják, minden keret felesleges, csak az érzések meg a Lélek a fontos. Ez történt például az Újszövetség idején a korinthusi gyülekezetben. Pálnak közbe kell avatkoznia, és ki kell jelentenie: mindenek ékesen és jó renddel történjenek. Az egyházat mind a két veszély fenyegeti: egyfelől a megmerevedés, a beszűkülés, másfelől a kaosz, a zűrzavar.

Mózes itt előremutat az Újszövetségi időkre, amikor mindenki veszi majd a Szentlélek ajánlékát. De közöttük ott van Jóel próféciája is, aki már arról beszél, hogy Isten minden testre kitölti az ő Szentlelkét. Péter a híres pünkösdi prédikációjában hivatkozik is erre. Az teljesedett be pünkösdkor, amire Mózes már évezredekkel azelőtt vágyott, amit Jóel már évszázadokkal azelőtt megjövendölt.

Itt látjuk a nagy különbséget, ami az Ó- és Újszövetség között volt a Szentlelket illetően. Az Ószövetség idején csak kivételes emberek kapták Isten Lelkét kivételes feladatok elvégzésére. Ilyenek voltak a próféták, a papok és a

feszítávsága. Mint minden madárnak, a sas testalkata is csodálatosan alkalmazkodik a repüléshez, csaknem olyan, mint egy kicsiny repülőgép. A sasok rendkívül erősek.

Akinek módjában áll megcsodálni azt a könnyedséget, amellyel a sas a levegőbe lendül, megérti, mit mond Ézsaiás próféta a fenti igében. Vannak dolgok, amiket az ember egyszerűen képtelen megvalósítani. Nem tud a helyzet magaslatára emelkedni. A próféta azonban azt mondja: Isten különleges erővel ruházhatja fel az embert, és olyan dolgok megvalósítását is elérheti, amelyekről nem is álmodott. Nézd a sas, ahogy a magasba szárnyal! Szabad és bátor, azaz pontosan olyan, amilyenné Isten minket akar tenni.

Bányai László

Bibliaolvasó kalauz

Június

1.	Sze	Bír 15	Lk 1,1–25
2.	Cs	Bír 16,1–21	Lk 1,26–38
3.	P	Bír 16,22–31	Lk 1,39–56
4.	Szo	Bír 17	Lk 1,57–80
5.	V	Bír 18	Lk 2,1–20
6.	H	Bír 19,1–21	Lk 2,21–40
7.	K	Bír 19,22–30	Lk 2,41–52
8.	Sze	Bír 20,1–28	Lk 3,1–20
9.	Cs	Bír 20,29–48	Lk 3,21–38
10.	P	Bír 21	Lk 4,1–13
11.	Szo	1Krn 1	Lk 4,14–30
12.	V	1Krn 2	Lk 4,31–44
13.	H	1Krn 3	Lk 5,1–16
14.	K	1Krn 4	Lk 5,17–26
15.	Sze	1Krn 5,1–22	Lk 5,27–39
16.	Cs	1Krn 5,23–41	Lk 6,1–11
17.	P	1Krn 6	Lk 6,12–19
18.	Szo	1Krn 7	Lk 6,20–36
19.	V	1Krn 8	Lk 6,37–49
20.	H	1Krn 9	Lk 7,1–17
21.	K	1Krn 10	Lk 7,18–35
22.	Sze	1Krn 11,1–9	Lk 7,36–50
23.	Cs	1Krn 11,10–47	Lk 8,1–15
24.	P	1Krn 12,1–23	Lk 8,16–25
25.	Szo	1Krn 12,24–41	Lk 8,26–39
26.	V	1Krn 13	Lk 8,40–56
27.	H	1Krn 14	Lk 9,1–17
28.	K	1Krn 15,1–15	Lk 9,18–27
29.	Sze	1Krn 15,16–29	Lk 9,28–36
30.	Cs	1Krn 16,1–7	Lk 9,37–50

királyok. De már Mózes vágyakozott arra az időre, amikor ez egészen másképp lesz. Ehhez el kellett jönnie a Messiásnak, el kellett végeznie a váltság munkáját. Pünkösöd után már lehullnak a korlátok, Isten Lelke kitölteti minden Lélekre.

Mózesnek ez az imádsága, hogy bárcsak mindenki az Úr prófétája lehetne, nem felesleges ma sem. Mert az ellenség sem alszik. Mindent megtesz azért, hogy a Lélek munkáját akadályozza, hisz tudja, hogy rövid az ideje. Az sem segít, ha panaszkodunk, hogy a Lélek munkája oly kevésbé látható e világban. Sokkal jobban tesszük, ha mi is odaállunk Mózes mellé, és imádkozunk a Lélek kiáradásáért.

Nekünk sokkal többet kellene imádkoznunk Szentlélekért. Ha valamit tanulhatunk Kálvintól, akkor ez épp az, hogy szüntelenül imádkozunk. Imádkozunk, hogy a Lélek vegye kézbe az emberek életét, hogy találják meg rendelkezésüket, életük értelmét. Hogy az emberek tanuljanak meg Isten kegyelméből, az ő akarata szerint élni.

Mózes ezt a kérést nehéz helyzetben mondta ki. Amikor úgy érezte, nem bírja már tovább. Mi is most nehéz időben kérjük az Urat: bárcsak mindenkire töltené ki Szentlelkét, bárcsak mindenki megtapasztalhatná annak áldását. Az a kezdet, ami ott akkor elindult, pünkösöd napján kiteljesedett, és az idők végén be is fog teljesedni. Mi ebben hiszünk, mi erre építjük az életünket, mi ezért imádkozunk. Hisszük, hogy nem hiába.

Lőrincz István

Légy szabad és bátor!

A Szentírás sok időszerű tanításából tekintetem megakad az Ézsaiás 40,30–31 versein, ahol a próféta így szól: „elfáradnak az ifjak és meglankadnak a legkülönbek is. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”

A próféta példa gyanánt a saskeselyűt állítja elénk. „A levegő királya” – így nevezte el az ember a méltóságos és erőteljes sast. A szabadság és a bátorság jelképévé vált. A régi rómaiak katonai tábori jelvényévé.

A sasnak 48 különböző fajtája van, és a világ minden részén megtalálható. Fészket magas helyeken rakja, és olykor rendkívül nagy, csaknem háromméternyi szárnyainak

Nem hagy egyedül

(Folytatás az 1. oldalról)

gyen. Nem korlátozott jelenlétet tartalmaz ez, hanem épp ellenkezőleg: egyetemes jelenlétet. Ily módon már nem csupán egy meghatározott helyen, és nem csupán bizonyos tanítványokkal, hanem mindenkor és mindenhol az övéivel van.

Helyet készítétek nektek – ígéri az övéinek. Nos hát, hol a helyem? Gyakran elhangzó kérdés ez a mi életünkben is. Sokak szívét szorongatja a kérdés: lesz-e munkahelyem, lesz-e jövőm? A fiatalok többsége szorong: hogyan tovább? Hol találok meg a helyemet? Az idősek aggódnak: vajon meddig van még helyem e világon? A legtöbbször hangosan meg sem fogalmazzuk e belső lelki kérdéseket, de azért szinte minden emberi szívben ott vannak.

Boldog, aki rá tudja bízni magát a Megváltó ígéretére: az én Atyámnak házában sok lakóhely van; helyet készítétek nektek; nem hagyalak titeket árvakul; ismét eljövök; magamhoz veszek. De nem csupán a mennyben lesz az övéinek helye, hanem idelent sem maradnak

magukra. Nem maradnak egyedül. Szó adatik ajkukra és erő a szívükbe. A Lélek munkálkodik majd általuk.

A mi Urunk hosszasan búcsúzik, melynek a bátorítás a célja: ne nyugtalankodjatok, ne féljete. Azért mondja ezt, mert bár fizikai módon már nem lesz velü(n)k, de a Lélek munkálkodása által igen. Tehát a mi Krisztusvárásunk, az ő dicsőséges visszajövetelének várása nem az egyedüllét, nem az árvaság várakozása. Mint ahogy mennybemenetele sem a tanítványok árvaságra jutását jelenti. Nem a magára maradt hajótörött robinsoni magánya ez. Krisztus mennybemenetele ugyanis nem kárhoztat bennünket árvaságra. Hiszen az Atya az igazság Lelkét küldi számukra (Jn 14,16–18). Nem tanítványi magányba húzódva kell hát a szívünkre helyezett missziói parancsnak eleget tennünk, hanem a Lélek áldó jelenlétében.

Krisztus a mennybe megy, de nem hagy magunkra. Ez az áldozócsütörtök evangéliuma. Innentől már nem szemekre bizatik az Úr munkájának szemlélése, hanem a szívünk látására. Ahogy ünnepi énekünk mondja: „Bárha nem látunk szemünkkel, De hitünkkel megtapasztalunk.”

Akiket Isten lelke vezérel, azok Istennek fiai

Róm 8,14

Isten Igéje szépen nevezi meg azokat, akik hajlandók engedelmes befogadói lenni a Krisztus által megígért ajándéknak, a Szentléleknek. Az istenfiúság az a méltóság, amely Krisztusra vonatkozik, de az általa megváltott és a Szentlélek által megszentelt és vezetett ember szent joga lett ez. Megváltásunkban való hit ad jogosultságot arra, hogy Isten fiai legyünk. E nélkül a jog nélkül csak bitorolni lehet a fiúságot. E névvel járó méltóság egyben felelősség és küldetés, de boldog tudat és bizonyosság arra nézve, hogy sehol sem vagyunk magunkra hagyva. Öröm-e szívünknek az Istenhez tartozás? Érdemes-e felcserélni ezt a nevet más névvel? Adhat-e valami más, szebb tartalmat, értelmet életünknek?

Az igében meghatározott szép pünkösdi nevünk arra utal, hogy Isten számít reánk is, minket is szolgálatba akar állítani, hogy egész életünket az ő dicsőségére odaszenteljük.

A mind testestől, mind lelkestől való Istenhez tartozásunk ki fog teljesedni, és örömmé lesz, mert „hasonlókká leszünk öhozzá, és meg fogjuk őt látni, amint van”. Istennek a végső célja túlmutat e földi életen, és ez a cél, megszenteli és meghatározza istenfiúságunk mivoltát: a törvény betöltését szeretetben, Istennek való teljes engedelmisségben.

Adja a jó Isten, hogy az eljövendőnek ez a bizonyossága hasson ki már itt a mi istenfiúságunkra, mert ha nem, akkor a mi reménységünk nem igazi. Istenfiúságunk a sötétség cselekedeteivel való szakítást, az önzőség, az önteltség, a büszkeség legyőzését és ugyanakkor egy új életre kelést, egy más lelkiülettel való munkálkodásban való részvételt jelentse.

Isten fiai számára a legmagasabb érték a szeretet, amelyet be kell tölteni. Ez a legnagyobb érték szabja meg azt az irányt és célt, amely felé nekünk haladnunk kell. Mi annak a hatalomnak vetjük alá magunkat, amely e szerint az örökkévaló érték szerint cselekszik. Különben az Istennek való engedelmisségünk szépségét és igazságát csorbítjuk ki. Isten fiaiként szembesülünk az evangéliummal, ismerjük Isten törvényeit, lelkiismeretünk Isten Szentlelkére hallgat, aki minket irányít. Ez a Lélek egyedül képes arra, hogy különbséget tegyen jó és rossz között.

Az ember lelkiismeretét mint iránytűt ezerféle mágnes lendíti یدestova. Isten fiai lelkiismeretének egyedüli erős pólusa, amely felé irányul, Isten Igéje. Ez tartja a megfelelő irányba lelkiismeretünket, rendezi gondolatainkat és határozza meg cselekedeteinket. Az ige által uralt lelkiismeret örvend Istenben, benne nyugalmat, békét talál, de mennydörgés, azaz Isten Igéjének visszhangja (echója) a Sátánnal való harcban. A Sátán kísértései által körülvert lelkiismeret Krisztus hatalma alá menekül, és azt teszi, amire ő mutat és tanít, többé nem a maga útját járja, hanem Krisztust követi. Amilyen mértékben gyengül a Krisztus Urunk szavára való hallgatásunk, oly mértékben erőtlenedik meg lelkiismeretünk hangja. Lelkiismeretünk legyen hát Krisztus parancsolatának a harangzúgása, minden más hang ennek legyen alárendelve.

Isten fiainak szívében ott cseng az Úr Jézusnak intelme: „pogányok útjára ne menjete!” Ezért annak a szolgálatnak a teljesítését tekintjük feladatunknak, amelyre Urunk parancsa szól. Az ő megbízatása jelöli meg a szolgálat helyét. A szeretet lelkiülete a legszebb ruha azon az úton, amelyre Jézus elküld. Ez a ruha

Csanádi Imre

Kikeletli kánta

Fújj, fújj, jó szél,
zöldíts hegyeket,
utakat fehéríts,
teleszórd a levegőt
csicsergő csengőkkel,
hosszannázó harangokkal,
hadd örüljön hát Urunk,
Jézus –

Mi Urunk Jézus
megindul vala felénk,
se nem bottal,
se nem batyuval,
egy szál aranysugárral.

Nem finom farizeusokhoz,
inkább békétlen belpoklosokhoz,
nem papi fejedelmek palotájába,
nyit inkább nyájörzök nyúves aklába.

Mink is azért magunkat megalázzuk,
vállunkról mind e világ hívságát
lemálházzuk,
hogy az Örök Dicsőséget meglássuk.

teszi beszédünket és cselekedeteinket hiteles és elfogadhatóvá. Ez illik Isten fiaikhoz és a kapott megbízatáshoz. Ez az a ruha, amellyel jogunk van részt venni a menyegzőn. Krisztus felöltözésével vihető a legdrágább kincs az emberekhez. Ez által fogadnak el és tisztelnek. Csak Krisztussal van bennünk valami ama másik, jobb világból, világosság a Világosságból, igazság az Igazságból.

Isten fiai, mint hívó emberek, nem ölbe tett kezűek, hanem harcosok, a bűnök felett győzedelmeskedők, akik nem e világhoz szabják magukat, hanem Istennek jó, kedves és tökéletes akaratahoz, mint Lélek szerint járók, és lélek szerint élők. Az istenfiúság mély alázattal tölti el a hívó embert, teljes valóságában érezve, hogy hol van a határa az Atya és Fiú viszonyának, hisz ő a mennyben, mi a földön, ő határtalan gazdag, mi nyomorult szegények, mi a véges, a mulandó, ő az örök hű, mi a hűtlenkedők.

Istennek hozzánk való viszonya nem hideg el, sosem szűnik meg nekünk Atyánk lenni, értünk cselekedni. Ezért mi neki hálával, szeretettel, tisztelettel, dicsőítéssel tartozunk. Lépünk ki ezzel a keresztyéni életmagatartással a tétlenek, a hallgatók, a némaságba burkolózók seregéből, mert a mi Atyánk velünk van minden napon a világ végéig.

Mivel fiak vagyunk, kibocsátotta Isten az ő Szentlelkét is a szívünkbe, hogy a mi lelkünkkel együtt kiáltsuk azt, amire magunktól képtelenek vagyunk: „Abbá, Atyám!”

Székely József

(A szerző egyházkerületünk missziói előadója volt)

Lehetőséget adni Istennek, hogy beleszóljon az életünkbe

Pünkösdi beszélgetés Gál Attila Csaba laborbiológussal

Nem mondja magát vallásosnak, jobb szereti a hívő szót. Bár szüleivel nagyobb ünnepekkor jártak templomba, Istennel felnőtt korában találkozott. A Szentlélek az ő számára nem egy ismeretlen, távoli személy, hanem életének része, aki szól is hozzá.

– *Vallásos családban nevelkedtél?*

– Húsvét és karácsony alkalmával elmentünk néha templomba, úgyhogy mondhatom, hogy a család nem volt vallásos. Első kapcsolatam a vallással 17–18 éves koromban volt, akkor elolvastam a Bibliát elejétől végéig, és vágytam az Istennel való találkozásra. Most úgy fogalmazok: hívő vagyok, nem vallásos.

– *Mi a különbség a vallásos és a hívő között?*

– A vallásos ember elvégzi a vallásos cselekedeteket, de nem fedezi fel azok értelmét, nem

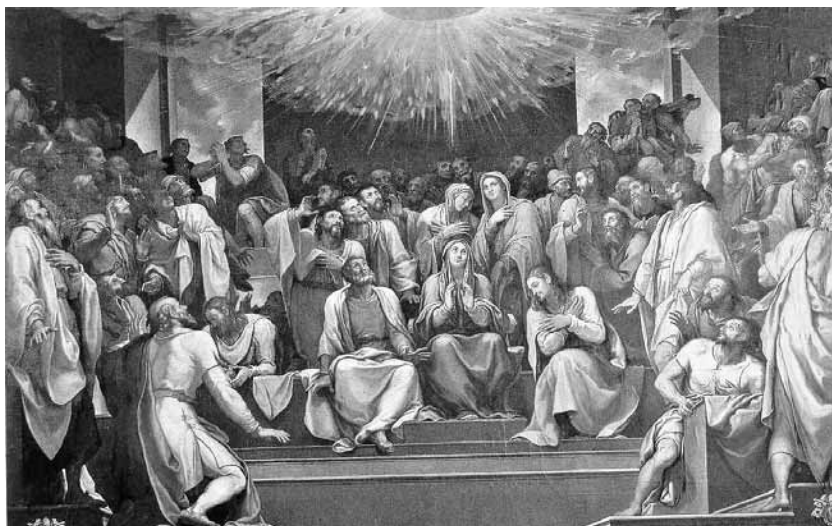
érti meg azok lényegét. A hívő ember mindent belső indítatásból tesz. Például nem azért megyünk templomba, mert szokás, hanem azért, mert vágyunk az Istennel való találkozásra.

– *A te életedben mikor történt ez a találkozás?*

– Úgy emlékszem, 2004 virágvasárnapja körül. Már azelőtt is beszéltek nekem Istenről, de számomra távolinak tűnt. Azonban ő úgy alakította életemet – munkahelyem megszűnt, lelki válságba kerültem –, hogy rádöbbentem: egy tékozló fiú vagyok. Azon a találkozáson – mondjuk úgy, hogy lelki gyakorlaton – megéreztem, nem kell sehova sem mennem, hiszen én hazaérkeztem. Azóta az életem teljesen megváltozott, Isten 180 fokkal megfordította azt. Nem nevezném megtérésnek, hiszen az egy folyamat, amely idő alatt készülünk a Jézussal való találkozásra.

– *Hogyan van jelen Isten az életedben?*

– Most is van úgy, hogy észreveszem, Istent ki akarom szorítani az életemből, magamhoz veszem az irányítást, és mindent én akarok eldönteni. Ilyenkor bűnbánatot tartok. Ezenkívül naponta imádkozom és olvasom a Szentírást.

Egy idő óta pedig a feleségemmel együtt is szoktam imádkozni, ezt nevezem én családi imának. Próbálok lehetőséget adni Istennek arra, hogy beleszóljon az életembe. Amikor egyszer gyűjtést rendeztek, feleségemmel együtt száz lejt adományoztunk a rászorulóknak, néhány nap múlva pedig száz euróval gazdagodtunk.

– *Pünkösdi a Szentlélek kitöltésének ünnepe. Te hogyan viszonyulsz a Szentlélekhez?*

– Azon a találkozáson döbbentem rá arra is, hogy a Szentlélek a legalázatosabb isteni személy, de a „legelhanyagoltabb” is. A Szentlélek mindig az, aki az Atyára vagy a Fiúra mutat vissza. És számomra mindig az, aki nem csupán vigasztal, hanem naponta erőt ad, hogy felvegyem a keresztemet, és megküzdjek a mindennapi problémákkal. Jézus azt mondta: jobb nektek, ha én elmegyek, mert az Atya elküldi

nektek a Vigasztalót. Valóban úgy érzem, jobb, hogy Jézus elment, mert ha itt lenne, mindenki tülekedne őhozzá, de nem mindenki érinthetné meg ruhája szegélyét, de a Szentlélek által mindenkinek lehetősége van Istennel kapcsolatba kerülni, gyógyulni, erőt meríteni, a mindennapi keresztyén életet élni, és felemelkedni a nehézségekből. Például a Szentlélek rávezetett arra, hogy a munkahelyemen – ahol fura figura lettem – ne menjek bele azokba a kompromisszumokba, amelyekbe előtte. Próbálok megmagyarázni társaimnak, hogy a Szentlélek előtt tiszta lelkiismerettel akarok megállni. Inkább próbálok minden nap elvégezni a munkámat becsülettel, és nem utólag kitölteni űrlapokat, hogy esetleg hamisítsak adatokat.

– *Mit javasolsz azoknak, akik még nem találkoztak a Szentlélekkel?*

– Nemrég olvastam Az apostolok cselekedeteiben, hogy Pál elmegy az egyik gyülekezetbe, és megkérdezi tőlük, hogyan voltak megkeresztelve. János keresztségével – jön a válasz. Pál pedig azt válaszolja, hogy ez csupán a bűnbánat keresztsége. A keresztség által mi megkapjuk a Szentleket,

a konfirmáció vagy bérmálás azt felszítja, de tudnunk kell, hogy mi már most a Szentlélek temploma vagyunk. Tudatosan kell kérnünk tőle a találkozás lehetőségét: gyere, és mutasd meg a helyes utat, mondd meg, mit kell tennem! Be kell hívnunk az életünkbe, és tudatosítanunk kell, hogy ő minket minden nehézség közepette tud vezetni. Isten ugyanis bárkinek megadja a Szentleket, aki tőle hittel kéri. Azoknak pedig, akik őt sóvárogják és áhítják, az Úr mindent megad.

– *Hogyan ünnepled pünkösödöt?*

– A Szentlélekhez való imádkozással. A közösségben együtt dicséjük és dicsőítjük Istent. Azért, hogy – a zsoltárossal fogalmazva – lelkem őhozzá tapadjon, és ne a földi dolgokba ragadjon. Hogy próbáljak a problémák fölé emelkedni, és felülről tekinteni a nehézségekre, kérve Isten útmutatását.

Mihály Noémi

Továbbadni Isten szavát, vállalni a hiteles életet

(Folytatás az 1. oldalról)

Önmaga megkérdőjelezése, lelkiismeretének megvizsgálása nem tartozik a napi rutinhoz. Ha nagyon megkeményedett a szív, akkor a közönyösség a tipikus viszonyulás, és a változatlanlanság igénye a jellemző alapállás. Ám az önzés sehol nem veszélyesebb, mintha az a vallásos külsőségek, az élet erkölcsösnek tartott formái mögé rejtetten fejt ki hatását. Ez az, ami ellen az ószövetségi próféták is fáradhatatlanul harcoltak. Jézus a farizeusok és a főpapok „kovászát”, azaz istenképét és életfelfogását és az általuk megerjesztett tömeget tekintti olyan hatóerőnek, ami újratermeli az eltorzult nemzedéket.

A Jézushoz történő viszonyulásban lelepleződik a kortársak hitbéli állapota: aki Isten dicsőségére élt, az elviselhetetlenné vált számukra. Kirekesztették maguk közül, és törvénytelen úton szégyenfára juttatták. Szabadulni ettől a szemlélettől csak a Szentlélek pártfogása mellett lehet, de az ember együttműködése sem nélkülözhető!

Amint az első keresztyén gyülekezet életéből látjuk, csatlakozás és szakítás jellemzi a megtérők döntését. A tanítványokhoz csatlakozás függvényében szakítanak generációjuk eltorzult gondolkodásmódjával. A megszabadulás arra is vonatkozik, hogy nem befolyásol, nem bizonytalanít el, hogy mellettem más mit mond, mit tesz. Környezetünk, kortársaink irányában másféle kötelezettségünk van. Egyrészt érthetően továbbadni Isten hívó szavát, másrészt vállalni a hiteles élet alázatát családi, hivatásbeli, társadalmi kapcsolatainkban. Kisu-

gározni, amit egész eddigi templomba, hitoktatásra, konfirmációi órára járásunk, bibliatanulmányozásunk és személyes beszélgetések vagy életeseményeink átgondolása során megértünk Isten akaratából.

A csak Istentől függést elfogadva megmenekülhetünk a legfőbb veszélyből, saját féltreink csapdáiból is. Akik megtérték Péter szavait, a Szentlélek erejét kérték beállítottságuk és gondolkodásmódjuk megváltoztatásához. Testvéri kapcsolatokat ápoltak, támogatták egymást. Imádkozunk ezen a Pünkösdőn azért, hogy Isten Lelke vigye véghez bennünk azt a változást, amit megkezdett. Kérjük tőle a teljes ráhagyatkozás nyugalalmát és az egymásban bízni tudás békeségét!

dr. Kis Médea

(A szerző lelkipásztor, pszichológus, a debreceni pasztorációs intézet munkatársa)

White Book: a romániai egyházi ingatlan-visszaszolgáltatás fehér lapjai

(Folytatás az 1. oldalról)

– Kiknek szól, mit tartalmaz a könyv?

– A *Fehér Könyv* az a műfaj, amikor valaki összefoglalja az igazságot. Ez a célja az egyházi ingatlanok restitúciójáról szóló könyvnek is: leltár, számadás, összefoglaló szeretne lenni a mi szempontunkból. Arról, hogyan éltük ezt meg, milyen eredményre jutottunk 25 év alatt.

A kiadvány angolul jelent meg, alapvetően azoknak szól, akik nem ismerik a romániai helyzetet, ezért egy történeti bevezetővel kezdődik. Majd 1990-től 2015. szeptember 1-jéig tartalmazza az adatokat az összes erdélyi magyar történelmi – római katolikus, evangélikus, unitárius és református – egyház részéről. A könyv szerkesztésében részt vett minden egyháznak a jogásza különböző esettanulmányokkal. Nem tartalmazza az összes ingatlan helyzetét, hanem inkább különböző eseteket világít meg, példákat sorol fel. Például melyik egyház hány kérést tett le a bizottság asztalára, ezek közül hányat bíráltak el pozitívan, hányat utasítottak el, illetve hány esetben ítélték meg kárpótlást. Az esettanulmányok arra vonatkoznak, hogyan működik a román rendszer: a restitúciós bizottság meghozza ugyan a pozitív döntést, de az állam többi intézménye ezt nem hajlandó figyelembe venni, nem hajtja végre, vagy megtámadja a törvényszéken. Innen kezdődnek a perek, különböző jogi procedúrák, amelyek hosszú évekig tartanak. Sokszor még az sem elég, hogy a hosszú pereskedés végén pozitívan bírálták el ügyünket, mert a végleges bírósági döntést senki nem hajlandó tiszteletben tartani, és csupán végrehajthatóval tudjuk érvényesíteni a határozatot. Így történt ez például az egykori

kolozsvári szeretetház esetében is, ahol jelenleg a Szász Domokos püspökről elnevezett református szakiskola működik.

– Hány példányban nyomtatták, kiknek szánták a kiadványt?

– Hatszáz példányban készült, kereskedelemben nem kapható. Szeretnénk eljuttatni minden olyan ország külképviseletének, amely Romániában jelen van. Ezenkívül az európai intézményeknek, partnereinknek, illetve a Re-

Bálint-Benczédi Ferenc unitárius, Kató Béla erdélyi református és Adorjáni Dezső Zoltán evangélikus püspök a könyvbemutatón

formátus Világszövetségnek és az Egyházak Világtanácsának, amelyek nem értik az egész folyamatot, és nem tudják, mi a bajunk nekünk Romániával. Az a cél, hogy minél szélesebb körben megismerjék, ezért két-három helyen a világhálóról is letölthető a teljes anyag.

– A könyvet a közelmúltban Brüsszelben is bemutatták. Milyen kezdeményezésre jött létre, kik voltak jelen az eseményen?

– Az Európai Parlament (EP) néppárti frakciójának kezdeményezésére került az ügy a Petíciós Bizottság elé, ahol közmeghallgatásra került

sor. Jelen volt számos EP-képviselő, főleg a magyar néppártos delegáció részéről, illetve néhány román politikus is. A két ülésvezető Csáky Pál felvidéki és Tökés László erdélyi képviselő volt. A Mikó-ügy mellett a pannonhalmi főapátság ügyét is ismertették Várszegi Asztrik főapát jelenlétében. Hogy mindez milyen eredménnyel jár majd, azt egyelőre nem lehet tudni.

– A sepsiszentgyörgyi Mikó-ügy tavaly Strassburgba került. Mi a helyzet jelenleg, visszautalták Romániába?

– Strassburg nem utalhat semmit vissza. Arra hívta fel a figyelmet a tulajdonjogot illetően, hogy az országban nem merítettünk ki minden jogi lehetőséget. A ploiești-i bíróság egy fél mondatára hivatkoznak, ahol az szerepel, hogy ez egy büntető per, és nem kíván döntenie a tulajdon felett. Jelenleg az egész ügy vissza van helyezve a restitúció előtti állapotba. Az egész ügy néz ki jogilag, mintha most adnánk be a kérelmet a viszszaigénylésre. Tavaly áprilisban megfogalmaztunk egy levelet, amelyben kértük, állapítsák meg, ki a jogutódja az akkori restitúciós bizottságnak, amely akkor egy külön törvény alapján jött létre, s ezt a törvényt azóta visszavonták, a bizottság pedig megszűnt (ennek volt tagja Silviu Clim, Markó Attila és Marosán Tamás). El kel-

lett telnie szinte egy évnek ahhoz, hogy idén januárban napirendre tűzzék kérésünket. Ezután még három hónap telt el, amíg megállapították, hogy a jelenlegi bizottság igenis jogutódja a korábbiaknak. Ezért április 21-én az új restitúciós bizottság, rendhagyó módon, behívott a tárgyalásra Bukarestbe, ahol 45 percig az egyházkerület jogászával amelltt érveltünk, hogy a Sepsiszentgyörgyi Református Székely Mikó Kollégium az egyházé. A bizottság magyar tagja, Laczikó Enikő azt nyilatkozta a sajtónak, hogy a bizottság májusban fogja ismét tárgyalni az ügyet.

Somogyi Botond

Bölcsek legyetek a jóban

Egyházkerületi bibliaismereti vetélkedő

Az utóbbi években a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet ad helyet a bibliaismereti vetélkedő egyházkerületi szakaszának,

amelyre diákok és tanárok mindig lelkesen készülnek. Az ötödik osztályosok az újdonság iránti érdeklődéssel, a hatodikosok egy része már ismerősként tér vissza erre az alkalomra. A kísérő tanárok számára baráti találkozásokra és szakmai beszélgetésekre nyújt lehetőséget a vetélkedő.

Örömmre szolgál az a tény, hogy a diákokban nem csökken az

érdeklődés a vetélkedő iránt, bár komoly felkészülést igényel. Alapos bibliaismereti tudással rendelkeznek azok a diákok, akik az egyházmegegyei szakaszon a legjobb eredményeket érik el. Ők képviselik egyházmegegyejükét az egyházkerületi szakaszon, amely nemcsak verseny, hanem ünnep is. Mindig nyitóáhtattal kezdődik a vetélkedő, amelyet idén is Gáll Sándor tanügyi tanácsos tartott. Ezt követte az írásbeli próba: keresztretjtvény, kiegészítő feladat, igaz-hamis játékos feladvány és fogalmazás. Az utolsó feladat során a kis versenyzők nemcsak tudásukról számolhattak be, hanem bizonysgot tehetek hitükéről, Istenbe vetett bizalmukról is. A megmérettetést szeretetvendégség és játékos feladatok követték, amelyeket teológus hallgatók vezettek.

Az eredmények szorosak voltak, kis különbség választotta el a legjobbakat egymástól. Minden versenyző kapott emléklapot, az első három helyezett, valamint a dicséretesek oklevelét és könyvcsomagot. A vetélkedőt Jenei Tamásnak, a Pedagógiai Intézet igazgatójának áhítata zárta.

Az ötödikesek a visszatérés reményével búcsúztak, míg a hatodikosok kissé sajnálkozva, hogy számukra ebben a formában lezárult a versenyzés lehetősége. De majd jelentkezhetnek a nagyobbaknak szánt ökumenikus bibliaismereti vetélkedőre! Köszönjük mindazoknak, akik megszervezték a vetélkedőt! Isten áldja meg gazdagon a szervezők és résztvevők életét!

Simon Imola-Zsuzsánna

Fotó: Kiss Gábor

Tisztség nélküli felelősségvállalás

Generális vizitáció a Marosvásárhely-Alsóvárosi Egyházközségben

A Marosvásárhely-Alsóvárosi Egyházközség generális vizitációja alkalmával Lőrincz István helybeli lelkipásztor tartott áhítatot, ezt követően Kató Béla püspök ismertette a vizitációs bizottság tagjait, akik közül néhányan az ügyvitelt ellenőrizték, mások a gyülekezetben működő idős klubjának tagjaival találkoztak, akik örömmel számoltak be alkalmairól, tevékenységeikről.

Később a marosvásárhelyi tíz gyülekezet lelkészeivel találkozott a bizottság. A beszélgetés során felmerült, hogy hatalmas különbségek vannak az állami népszámlálás és az egyház által nyilvántartott reformátusok száma között. Szóba került, hogyan lehet a városban rejtőzködő reformátusokat felkutatni, a gyülekezeti életbe bevonni. Marosvásárhelyen ugyanis 13 ezer lélekkel kevesebbet tart nyilván az egyház, mint a népszámlálási adatok.

A vizitációs bizottság találkozott a vallásórással, konfirmandusokkal, ifjakkal és a nőszövetséggel is. A tagok mind arról tettek tanúbizonyságot, hogy az alsóvárosi gyülekezetben minden korosztállyal foglalkoznak, hitbéli nevelésükre figyelmet fordítanak. A presbiteri gyűlésen Szegedi László generális direktor elmondta: dicséretes, hogy a gyülekezetben 50 konfirmandus van, hiszen a 14 évvel ezelőtt kereszteltek száma szinte száz százalékosan egyezik a konfirmandusok számával. Azt is dicséretesnek tartotta, hogy a presbiteriek felelősséget vállalnak a konfirmálásra készülő ifjakért, ők is kérdezik ki őket. Kiemelte az idős klubját, amely a missziói előadó szerint azt jelzi: a gyülekezet odafigyel az idősekre is, ez a klub – tagjainak saját bevallása szerint – a családjuk. Sajnos a gyülekezet itt is fogy, a létszám valószínűleg a továbbiakban is csökkenni fog.

Kató Béla püspök ezt követően röviden beszámolt az idei vizitációs sorozat célkitűzése-

iről, majd elmondta: mivel városban hamar elveszülnek az emberek, a lelkipásztoroknak önkéntesekre van szükségük, akik számon tudják tartani a körzetükben élőket, fel tudják keresni a szomszédokat.

A vizitációt záró istentiszteleten Szegedi László generális direktor hirdette az Igét a Jn 2,1–10 alapján. Igehirdetés után Jakab István maros-mezőségi esperes köszöntötte a gyülekezetet, hangsúlyozva, hogy ünnep az a nap, amelyiken az Ige jelenlétében vagyunk együtt. Kiemelte, minden kérdés, amelyet ma a gyülekezetnek feltettek, a jézusi szeretettel volt telítve.

Kató Béla püspök: a megszületett gyermekekkel növekedhet leginkább az egyház

Kató Béla püspök beszédében elmondta, a népszámlálás adatai szerint 60 ezerrel több református van Erdélyben, mint amennyit az egyház számon tart, ezeknek az embereknek semmilyen kapcsolatuk nincs az egyházzal. A püspök szerint minden lélekért meg kell küzdeni. Ma a megszületett gyermekekkel növekedhet leginkább az egyház, és minden gyermek egy gyöngyszem. Kató Béla szerint új területei születtek a misszióknak, és ez főleg a nagyvárosokat érinti. A modern népvándorlás miatt nem homogén közösségek alakultak ki. A püspök arról is beszámolt, hogy a marosvásárhelyi lelkipásztorokkal való beszélgetésen sok kérdés merült fel, és nem lehetett mindenre válaszolni.

A vizitációk célja ugyanakkor egy olyan

cselekvési terv összeállítása, amely szerint mindenkit meg kell keresni, aki elveszett. Az egyházi életnek szép díszletei vannak: a templom, a rend, ami az egyházi munkát meghatározza. Azonban mindig meg kell kérdeznünk magunktól: van-e igazi tartalom mögötte? A rutinból végzett munka ma már nem hatékony. A városi ember életmódja megváltozott, ezért másképpen is meg kell szólítani. Szükség van az egyház megújulására, fel kell ismerni az elvárásokat, és azokhoz úgy alkalmazkodni, hogy az örök tartalmat ne tagadjuk meg. A városi gyülekezetekben nem az igehirdetési alkalmak számát kell növelni, hanem újabb önkénteseket kell bevonni a munkába. Tisztség nélkül is lehet felelősséget vállalni. Olyan alkalmakat kell szervezni, amelyek közösséggé kovácsolnak. Nem egyszerű ma magyarnak, reformátusnak lenni, de intézményeinkben tudunk megmaradni hitünkben, identitásunkban.

A püspök szerint a gyülekezetben számos előremutató kezdeményezés van, de tovább kell fejlődni. Kató Béla szerint ma a városokban koncentráldódik a gazdasági erő, de könnyen el is lehet veszni. Újra kell szerveznünk önmagunkat, hogy a kisebb közösségekben élő gyülekezetek is meg tudjanak maradni. A templomaink csak addig érnek valamit, amíg van, aki megtöltse.

Szegedi László generális direktor elmondta, a vizsgálatok alapján megállapították, sok az egyedülálló, ami aggasztó, azonban egyedi az idős klubja, aminek nagyon örülnek. Rendkívülinek nevezte az ifjúsággal és a fiatalokkal lezajlott találkozót, valamint arról is beszélt, hogy sajnos alacsonyabb a templomlátogatottság, mint az egyházközségi átlag, ezen azonban még lehet javítani.

Lőrincz István lelkipásztor elmondta, 19 év alatt három püspöki vizitációban volt része a gyülekezetnek, amely előtt sok kihívás áll. Sok a munka, azonban nem lehetetlen ezt elvégezni, és hamarosan a második lelkipásztori állás betöltését is megfontolják, hiszen erre is szüksége van a gyülekezetnek.

Fotók: Kiss Gábor

Az istentiszteleten szolgált a kórus, a gyülekezet ifjai, valamint a gyerekek is

Kiss Gábor

Kedves Gyermek!

A húsvét utáni negyvenedik napon Jézus mennybemenetelét ünnepeljük (áldozócsütörtök). Jézus ugyanis feltámadása után még negyven napig maradt a földön, és ezalatt többször is megjelent tanítványainak (Lk 24,13–35; Jn 20,24–29; Jn 21,1–14).

A mennybemenetel után tíz nappal, a húsvét utáni ötvenedik napon a *pünkösdöt* ünnepeljük. Ekkor teljesedett be Jézus korábbi ígérete: elküldte a megígért Szentlelket, és e Lélek munkája nyomán alakult meg az első gyülekezet.

Ki ez a *Lélek*? Hogyan képzeljük Őt el? Hogyan cselekszik? Mindez hasonlatok segítségével lesz érthető számunkra.

Jézus a *szél*hez hasonlítja a Lelket és annak működését. Nem láthatjuk, nem foghatjuk meg, de hallhatjuk zúgását és tapasztalhatjuk erejét. Tehát a Lélek erőt áraszt, mellyel befolyásol bennünket.

A másik hasonlat a *tűz*, a tanítványokon megjelenő lángnyelvek. A tűz eléget, megsemmisíti bűneinket. A tűz meleget ad, felmelegíti szívünket Jézus iránt.

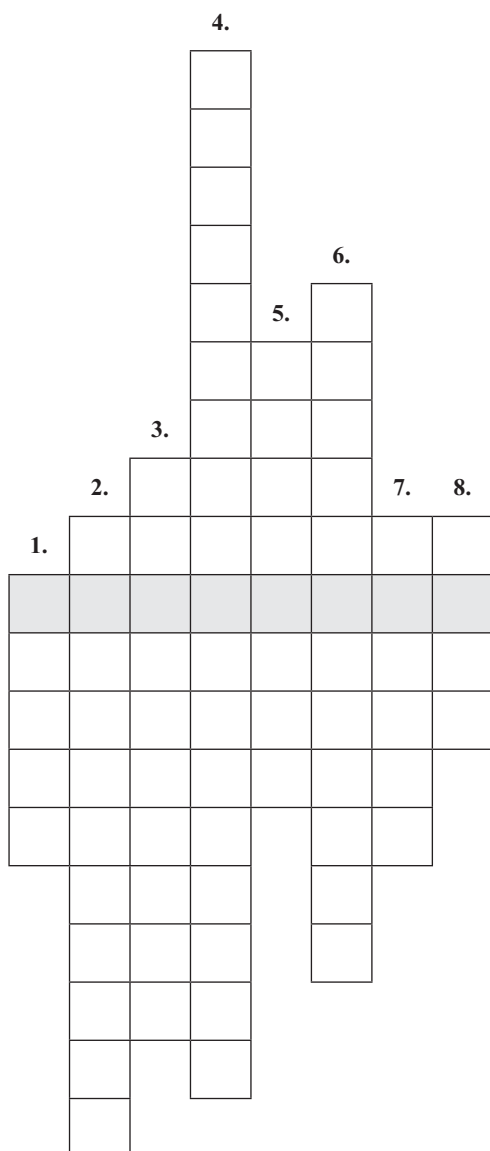
Továbbá, a Lélekről mondja Jézus a tanítványoknak, hogy Ő a megígért Vigasztaló/Pártfogó, Akit kér az Atyától, hogy velük legyen

mindörökké. A tanítványok nem maradnak magukra, Jézus elküldte a Szentlelket, Aki segítette, vigasztalta és bátorította őket. A Lélek által erőt és bátorságot kaptak Istentől, hogy ők is elmondják másoknak azt, amit Jézustól tanultak. Ezután nemcsak egymásnak beszéltek Jézusról, hanem kimentek az emberek közé és hirdették Jézus szeretetét minden embernek.

Nekünk, mai tanítványoknak is hálásnak kell lennünk azért, hogy Isten elküldte az Ő Szentlelkét, mely örömmel és reménységgel tölt el bennünket. Imádságainkban kérnünk kell Istent, hogy ez a Lélek munkálkodjon bennünk és általunk, hogy mi is hirdethessük Jézus szeretetét minden embernek!

Keresztrejtvény

- Melyik apostol mondta a pünkösd beszédet?
- Milyen alakban jelent meg a Szentlélek?
- Melyik városban történt a Szentlélek kitöltetése?
- Mit cselekedtek azok, akik hittek Péter apostol beszédének?
- „A _____ pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.” (Jn 14,26)
- „Ti azonban, szeretteim, épüljetekek szentes hitetekben, _____ a Szentlélek által.” (Júd 20)

- Erdélyi Református _____ kerület.
- Péter apostol beszédében melyik prófétát idézi?

Számrejtvény

A *pünkösd* elnevezés a görög *pentekoszté* szóból ered. Az alábbi rejtvény megfejtésével megtudhatjátok e szó jelentését. A páros számok alatti betűket karikázzátok be, és olvassátok össze!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
H	Ö	U	T	F	V	A	E	G	N	J	E	B	D	L	I	M	K

Lépegető

Ahhoz, hogy megtaláljátok a *Lélek (9) gyümölcsét*, a szürke mezőből induljatok. A következő mezőt mindig az előző mező valamelyik oldalról érinti. Jobbra, balra, felfelé és lefelé is lépkedhettek, kivéve átlósan.

A LÉ	MÖL	CSE	SZE	RE	RÖM,	BÉ	TÜ	RE
LEK	GYÜ	PE	DIG:	TET,	Ö	KES	SÉG,	LEM,
SZÍ	JÓ	SÁG,	SZE	LÍD	MEG	TAR	TÁS.	Gal 5,
VES	SÉG,	HŰ	SÉG,	SÉG,	ÖN-	TÓZ	TA	22–23a

Tettel és igazsággal szeretni

Kalotaszegi presbiteri konferencia

Immár hetedik alkalommal rendezték meg a Kalotaszegi Egyházmegye Presbiteri Szövetségének tavaszi konferenciáját. A gyalui templomban ez alkalommal részt vett Kalotaszeg szinte minden egyházközségének lelkésze, gondnoka, presbitere.

„Gyermekeim, ne szeressünk se szóval, se nyelvvél hanem tettel és igazsággal.” (1Jn 3,18.) Ez volt a mottója az idei tavaszi konferenciának. A reggeli áhítatot Máté János magyarlónai lelképásztor tartotta, majd Gál Máté István, az egyházmegyei presbiteri szövetség elnöke elmondta: ápolni kell a társak viszonyát, ez esetben a lelkészek és a gyülekezet közötti kapcsolatot, annak érdekében, hogy együtt előremozdítsák az egyház hajóját.

Az igazság kimondása című előadást Nyeste Csaba gyalui lelkész tartotta, aki hangsúlyozta: fontos, hogy bármilyen igazságot szeretettel

mondjunk ki, ne legyen bántó ítékezés, hanem célszerű megbeszélése a dolgoknak a fejlődés, előrehaladás érdekében. Ugyanakkor kérdéseket fogalmazott meg az igazság közlése körül, amelyre a későbbiekben csoportokban kereste a választ a gyülekezet. Szabó Géza, aki Mórától érkezett Gyaluba, a negyedik csoport tagjaként elmondta csoportjának szilárd meggyőződését, mely szerint nem mindegy, milyen körülmények között történik az igazság kimondása annak érdekében, hogy építő legyen. Ugyanezzel a gondolattal szimpatizáltak a többi három csoport tagjai, és kifejtették saját véleményüket is.

A konferenciát a gyalui kultúrotthonban szeretetvendégség mellett a Tulipántos néptáncsoprot fogadta, majd Okos Károly alpolgármester fejezte ki háláját, hogy ez alkalommal Gyalu adhatott otthont egy ilyen fontos közösségépítő eseménynek.

Szilágyi Katona István magyarkapusi presbiter elmondta: az egyházmegye presbiteri szövetsége ezelőtt 10 évvel jött létre azzal a

céllal, hogy segíthessenek a kalotaszegi gyülekezeteken, a bajba jutottakon, és fejlesszék a lelkészek és presbiterok, gondnokok közötti viszonyt. Ezalatt a tíz év alatt sikerült támogatniuk a bonyhai Bethlen-kastély felújítását, egy ketesdi beteg gyermek kezelését és a zsoboki Bethesda Gyermekotthont. Továbbá támogatnak minden bajba jutott családot, ez évben Székelykeresztúron és Inaktelkén, akiknek házuk veszett tűzbe. Hiszen tettel és igazsággal kell szeretni.

Török-Ágoston Rebeka

Istenhez vezetni az embereket

Örömmel vettünk részt Kézdivásárhelyen a nőszövetségi munkatársaképző második alkalman. A bevezető áhítatot követően Borsos Melinda kerületi elnök a tanfolyam második moduljának célkitűzéseit és elvárásait ismertette, majd Lukács Olga előadótanár *Én és a másik ember* témakörben önmagunkhoz és másokhoz való viszonyulásunkról tartott előadást. Az első rész a szeresd felebarátodat, mint önmagadat gondolatra épült. A második részben jó irányadást kaptunk arra nézve, miként dolgozzuk fel fájdalmainkat, hogyan küzdjük le negatív gondolatainkat. A második nap áhítatos üzenete az volt, hogy a Szentlélek mindannyiunkat ösz-

szekőt, s ez a Lélek árad, minél több emberben munkálkodik, annál jobb. Érdekes volt Borsos Melindának a szervezettel kapcsolatos SWOT-előadása. Közösségfejlesztés szempontjából is fontos lenne tudni, a nőszövetségeknek melyek az erősségeik, gyengeségeik, milyen lehetőségek állnak a rendelkezésükre, és milyen veszélyekbe ütközhetnek a kitűzött cél felé haladva. A kitűzött cél pedig: Istenhez vezetni az embereket. Később az elhívás, hivatás, szolgálat témakörbe vezetett be minket Püsök Sarolta. Interaktív foglalkozás keretében megbeszéltük, melyek voltak életünk mérföldkövei, tudniillik, mi formálta-csiszolta életünket, kik voltak példaképeink. Tudatosult bennünk, hogy a követendő példakép csakis Jézus lehet. Élő kövek vagyunk, melyet Isten köszörűje csiszol, alakít.

Tóth Anna kálnoki lelképásztor szemléletesen, érdekesen dolgozta fel a női szerepeket a családban (társ, anya, lelki társ, otthonteremtő, szerető). Pálhegyi Ferenc leírásait használva, kivetített illusztrációkkal mutatta be a feleségtípusokat, melyek kicsit sarkítottak voltak, azért hogy jobban megértsük a példát. Az együttléte végén összefoglaltuk kiértékelő gondolatainkat, amelyek idővel csodákat művelhetnek környezetünk életében akkor, ha erősek, bátrak és igazak leszünk.

Nagyoláh Ilona

Hibaigazítás

Lapunk április 15-i számában a Mező Misivel készült interjú illusztráló fénykép nem a magyaryerőmonostori, hanem a bogártelki református templomban készült. Az érintettek szíves elnézést kéri a szerkesztőség.

ISSN-1223-8848

Kneippolnak az ikafalviak

Mátyás Judit, a sepsiszentgyörgyi Puskás Tivadar-szakközépiskola tanára volt az ikafalvi teaestek vendége. Bardócz Csaba helybeli lelképásztor áhítatát követően Mátyás Judit angyalosi tiszteletes asszony az egészséges életmód öt pillérét mutatta be röviden, hangsúlyozva a víz, a mozgás, az életrend, a gyógynövények és a táplálkozás fontosságát. „Tiszta vizet öntött mindannyiunk poharába”, mikor pontosította, hogy sok esetben nem betegek vagyunk, hanem szomjasok, és hogy mennyire fontos az elegendő – napi legkevesebb 1,5 liter – víz elfogyasztása, ami a folyadékszükséglet mellett a méregtelenítést is szolgálja. Az előadás második részében a víz jótékony hatá-

sairól hallhattunk, pontosabban a Kneipp-alkalmazásoknak a test funkcióira gyakorolt hatásairól. Az előadásban bemutatásra kerültek a következő alkalmazások: a harmaton és hóban járás, a vízben járás (lépés), a lemosás, a borogatás, a fürdő, a gőzölés és a vízszugár alkalmazása. Külön érdekessége volt az előadásnak, hogy néhány módszert eredeti Kneipp-féle eszközökben ki is lehetett próbálni, miután mindenki elsajátította a módszer alkalmazásának öt alapszabályát. A karfürdő vagy másik nevén a Kneipp-kávé igénybevétele után a gyógynövények szerepéről szólva, majd néhány Kneipp-eszköz bemutatása után mindenkinek kellemes kneippolást – azaz a tanult módszerek gyakorlatba ültetését – kívánva búcsúzott az előadó.

Az Ikafalvi Református Egyházközség Sajtószolgálat

ÜZENET

Az Erdélyi Református Egyházkerület gyülekezeti lapja

A szerkesztőség címe: 400158 Kolozsvár

Eötvös utca (str. Constanța) 1-3. sz.

Telefon: 0731-019404

Drótposta: uzenet@reformatus.ro

<http://www.reformatus.ro/uzenet.html>

Főszerkesztő: Somogyi Botond

Kéziratot nem örzünk meg

és nem küldünk vissza.

A lapban megjelent cikkek nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik.

Készült az Erdélyi Református Egyházkerület Misztótfalusi Kis Miklós Sajtóközpontjának nyomdájában Felelős vezető: Dávid Zoltán